

AELIANUS

AELIAN

De Romeinse geleerde Aelianus leefde in de 2e eeuw na Christus (160-230) en is de auteur van een werk dat, als het in het Nederlands zou zijn verschenen, *Over de bijzonderheden van dieren* zou kunnen heten. Het bestaat uit zeventien zogenaamde 'boeken', waarin te hooi en te gras allerlei zaken over alle mogelijke dieren staan opgesomd. Aelianus verzamelde dergelijke gegevens van Griekse geleerden, van wie sommigen - zoals de beroemde Aristoteles - persoonlijke observaties hebben verricht in de natuur, observaties waaraan in de loop der tijd allerlei merkwaardige zaken zijn toegevoegd. Ook over slangen heeft Aelianus veel te vertellen. Als het DTP-bureau een bladvulling nodig heeft, zult u in de komende afleveringen telkens een kort stukje over slangen uit Aelianus aantreffen. Voor wie geïnteresseerd is in Aelianus' werk: alle stukjes komen uit 'Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971 (I), 1969 (II), 1972 (III).'

Ethiopië, de plaats waar de goden zich baden, door Homerus gevierd onder de naam Ocean, is een voortreffelijk en begeerenswaardige buurman, dit land is, zeg ik, de bakermat van de grootste slangen. Want je moet weten, ze bereiken een lengte van wel 180 voet, en ze worden niet aan-

The Roman scientist Aelian lived in the second century AD (160-230). He is the author of a book that, had it been published in English, probably would have been titled *On the peculiarities of animals*. The work consists of seventeen so-called books in which randomly all kinds of facts on many different animals are listed. Aelian collected these facts from Greek scientists of which some, like the famous Aristotle, had recorded personal observations of animals in the wild. Observations to which, over time, many strange notes were added. Also on snakes Aelian had much to say. Now and again you may find a small piece of information on snakes, taken from Aelian, whenever we need a small piece of text to fill a page.

The land of Ethiopia (the place where the gods bathe, celebrated by Homer under the name of Ocean, is an excellent and desirable neighbour), this land, I say, is the mother of the very largest Serpents. For, you must know, they attain to a length of one hundred and eighty feet, and they are not called by the name of any species, but people say that they kill elephants, and these Serpents rival the longest-lived animals. Thus far the accounts from Ethiopia. But according to accounts from Phrygia there are Serpents in Phrygia too, and these grow to a length of sixty feet, and every day in midsummer some time after

geduid met een soortnaam. Er zijn mensen die zeggen dat ze olifanten doden en deze slangen kunnen concurreren met de langst levende dieren. Tot zover de berichtgeving over Ethiopië. Maar volgens berichten uit Phrygië, komen daar óók slangen voor, en deze bereiken een lengte van 60 voet en tijdens hoogzomer, enige tijd na het middaguur, kruipen ze tevoorschijn uit hun nesten. En aan de oevers van de rivier de Rhyndacus, richten ze, terwijl ze met enkele lussen van hun lichaam op de grond rusten, de rest omhoog en rustig en stil strekken ze hun nek, openen hun bek en lokken vogels met hun adem, alsof ze die bezweren. En de vogels verdwijnen, met veren en al, in hun magen, aangetrokken door de adem van de slang. Dit merkwaardige handeling blijven ze volhouden tot zonsondergang. Vervolgens verstopt de slang zich en ligt op de loer voor de kudde, en als die van het veld terugkeren naar de schaapskooien, overvallen ze hen en na een vreselijke strijd hebben ze menigmaal óók de herders gedood. Op die manier verkregen ze een overvloedig feestmaal.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, II,21).

noon they creep out of their lairs. And on the banks of the river Rhyndacus while supporting part of their coils on the ground, they raise all the rest of their body and, steadily and silently extending their neck, open their mouth and attract birds by their breath, as it were by a spell. And the birds descend, feathers and all, into their stomach, drawn in by the Serpents' breathing. And these singular practices they continue until sundown; next, the Serpents hide and lie in wait for the flocks, and as they return to the sheepfolds from the pasture they fall upon them, and after a terrible slaughter they have frequently killed the herdsmen as well, thus obtaining a generous and abundant feast.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, II,21).

